

NOVA DOBA

Licejska knjižnica

Dolžni iztis.

Ljubljana

Stane letno 48 Din, mesečno 4 Din, za inozemstvo letno 120 Din.
— Oglasi za mm višine stolpca 40 p. Reklame med tekstom,
osmrtnice in zahvale 50 p. Posamezna številka stane 50 p.

Izhaja

vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo Strossmayerjeva ul. št. 1, I. nadst. Telefon št. 53.

Upravništvo Strossmayerjeva ul. št. 1 pritličje. Telefon št. 65.

Račun kr. poštnege čekovnega urada št. 10.066.

Na veliki zvon so udarili . . .

Zagrebski »Pokret« od 22. tm. št. 119 piše zelo razsodno in pametno o slovenskem republikanskem pokretu dr. Novačana v svojem uvodniku doslovno, kakor sledi:

Na veliki zvon so udarili te dni blokaški časopisi o nekakem slovenskem republikanskem pokretu, ki prihaja z vročimi iskrami izpod nakovalja dr. Antona Novačana v Celju. Človek, ki ne more nikjer dolgo ostati, imajoč nekoe našo državno kraljevo službo pri konzulatu v Trstu, prijel se je za roko knjigarja Radića iz Zagreba. Novačan je v prvi vrsti lirski pesnik, ki je pel svoječasno: »Mi smo Matošijasi, duha ustaši.« In glej tega »duha ustaš«, učenec grupe A. G. Matoša, je vstal naenkrat kot pretenciozno resen kmečko-republikanski tovariš žalostne politične figure, kakor je Stipica Radić.

Celjska »Naša Vas« to je slovenski »Slobodni dom« ima namen, da se kranjski republikanski Liliputanci razvijejo v velike kmečke Gulivere, ki hočejo v zvezi s HRSS zgraditi pacifično čuvajnico niti na nebu, niti na zemlji. Zveza z Radićem je tako navdušila Novačana, da se je v emfatičnem uvodniku poslužil za naslov Hamletovega reka: »Ali biti, ali ne biti, je sedaj vprašanje!«

Mi od vse te goreče alternative še nič ne vidimo, ko vemo, da politična pozicija te vrste šegeta pozitivne jugoslovanske delavce na smeh. Zapeljavanje nepoučene javnosti z nekakim senzacionalnim republikanskim pokretom v Sloveniji, zasluži, da prejme vsaj nekaj počestčenja.

Novačan se »je poturčil iz kljubovanja«, in kot časnikar hoče, da poveča naklado svojega lista, zato mu je treba tega poslednjega aduta za maso: groi državo in ruši jo. Ne verjamemo, da bi ga vodili kakšni plemenitejši motivi.

Slovinci, ki igrajo v tej državi srečno vlogo tretjega v »duobus certantibus«, niso pokazali do sedaj preveč separatističnih ambicij tudi če imajo mnogo rajše Srce Jezusovo in avtonomijo. Imajoči takt in prisebnosti so se uspešno izognili odiju, ki se je ta ko strupeno vrgel na blokaše v Hrvat-

ALPHONSE DAUDET:

Podprefekt na deželi.

(Balada v prozi.)

(Iz francoščine.)

Gospod podprefekt je na potovanju. Kočijaž sedi spredaj, sluga odzadaj, kočija podprefektura ga pelje veličastno na okrožno nadzorovanje v Combe-aux-Fées. Za ta pomembni dan se je oblekel podprefekt v lepo z zlatom obrobjeno uniformo, na glavi podolgast klobuk, hlače z zlatom obšite, ob strani mu je visel z biseri okrašen meč... Kolena je imel zadelana z veliko odejo iz finega usnja. Gospod podprefekt je žalostno gledal na odejo: mislil je na govor, ki bi ga moral kmalu govoriti prebivalcem Combe-aux-Féesa:

»Gospodje in cenjeno občinstvo... Strašno se je praskal po bradi, in več kot dvajsetkrat ponovil:

»Gospodje in cenjeno občinstvo... Nadaljevanja ni mogel najti. Nikakor se ni mogel domisliti, kaj bi naprej povedal... V kočiji je tako zelo vroče!... Prašna cesta v Combe-aux-Fées se je vila v vročem solncu... Zrak je bil razbeljen... Na topolih ob krajinah ceste je čvrčalo na tisoče raznih živali in živa-

ski. Marljivi in redni Slovenci nočejo, da se vmešavajo v srbsko-hrvatske spore kot posredovalci, ker v resnici nimajo od tega nobene provizije. Zato imajo sloves v Jugoslaviji kot pametni in lojalni jugoslovenski delavci.

Sedaj pride med tem kot nepoklican gost Anton Novačan in hoče iz nekaj stotin slovenskih separatističnih muk napraviti velikega republikanskega, te-derativnega siona. To ne bo pokvarilo Slovincem renomeja, ki ga uživajo v naši državi pač pa imajo nekoliko muk in sitnosti, ker sta pesnika Novačan in Radić klopa, ki se jih je težko otresti. Razumemo, da se mora človek brez poklica kakor je Novačan z nečim baviti, če je pač on poklican, da zapeljuje slovenske kmete, bodo skoro mogli Slovenci sami pokazati, ki bodo najbrže podrezali krila njegovemu republikanskemu konju Jabučilu. A čo tedaj naj sprejme duet Radić-Novačan izraz naše blagonaklonjenosti v rubriki »priča se...«

FEDOR MIKIČ:

K antialkoholnemu dnevju 24. maja 1922.

Objavljam abstinentne zahteve, ki so bile sprejete že od premmogih pametnih ljudi in med drugim tudi od velike jugoslavenske lože J. O. G. D. N. (»Guttempler«) v principu priznane kot antialkoholna deklaracija:

I. Ker vsled alkoholizma degeneriramo in da degeneracijo nstavimo.

II. Ker je pijančevanje socialno zlo.

III. Ker obstoja to socialno zlo samo zaradi prilik pitja, ki se nudi ljudem.

IV. Ker se v Jugoslaviji letno samo na vinu zapije za preko 1,5 milijaroe kron (ako pa vzamemo za podlago statistiki slovensko statistiko pa celo 13,5 milijard kron).

V. Ker nastane zaradi tega letno v Jugoslaviji

a) 13,5 milijonov nedelavnih dni in ljudi (= plavil),

b) 13,5 milijonov pa manjvrednih delavnih sil (= delavnih minusov),

VI. Ker bi ljudje - pijanci na dneve njih bolovanja lahko zaslužili letno zopet preko jedne milijarde kron.

VII. Ker bi se delo in energija, ki ju danes potrebujemo za pridelovanje alkoholnih pijač in ki znaša v številkah

lic... Naenkrat se je stresel gospod podprefekt. Tam doli je zapazil mal hrastov gozd, zdelo se mu je, da ga vabi k sebi. Mali gozd mu je govoril:

»Pridite vendar sem, gospod podprefekt, da bodete zložili vaš govor, napravili bodete najbolje pod drevesi...«

Gospoda podprefekta je zapeljalo, skočil je iz kočije in rekel svojima spremljevalcema naj počakata, ker gre postaviti govor v mal zelen hrastov gozd.

V malem zelenem hrastovem gozdu je mnogo ptičev, vijolice in studencev pod nežno travo... Ko so zapazili gospoda podprefekta v njegovi uniformi, so ptički prenehali s petjem, studenci niso upali več šumljati in vijolice so se skrile med travo... Celi ta mali svet ni še nikdar videl podprefekta. Vpraševali so se tiho med sabo, kdo je ta lepi gospod, ki se sprehaja v zlatih hlačah...

Gospod podprefekt presenečen vsled molka in hlada gozda je vzdignil rob svoje suknje, položil klobuk v travo in se vsedel v mah pod mladim hrastom, pogrnil je čez kolena svojo odejo in potegnil iz žepa širok list ministerialnega papirja.

»To je umetnik!« reče muha.

»Ne,« odgovori šinkovec, »to ni umetnik, ker ima z zlatom obšite hlače, to

izraženo, — najmanje 250 milijonov kron — katera svota bi postala z odpravo oz. z zmanjšanjem produkcije alkoholnih pijač gotovo pozitiven gospodarski faktor,

VIII. Ker lečenje onih, ki so oboleli na posledicah alkoholnega zastrupljenja, bodisi trajno, bodisi začasno, zahtev tudi precejšnjih svot (namreč več umobolnic, bolnic, zdravnikov, lekovi in strežajev),

IX. In ker omenjeni vendar rabijo in porabljajo denar za njih vsakdanje življenske potrebščine.

X. Ker se zgodi največ zločinov — okoli 86%, deloma v gostilni (32%), deloma pred gostilno (28%), oz. ko pridejo pijani domov (23%).

XI. Ker se zgodi največ težkih zločinov (na pr. umorstvo, uboistvo, težka telesna poškodba) v soboto (11%), v nedeljo (32%) in v ponedeljkih (14%), — med tem ko druge dni samo po 9,5%!

XII. Ker se vsi zločini (na pr. uboistvo 73%, težka telesna poškodba 67%, umorstvo 65%, javno nasilje 58%, posiljenje 59% v pijanosti!!!), razen zločina tatvine (samo 40,5% v pijanosti) — povečini zgodijo v pijanem stanju,

XIII. Ker bi se tedaj v Jugoslaviji ogromne svote prištedilo, in bi se naravno tudi davki silno zmanjšali, — da ne bi bilo omenjenih negativnih gospodarskih faktorjev.

zato

zahtevamo najostrejši boj proti alkoholnim pijačam in predlagamo sledeče začetne (prve) antialkoholne odredbe:

1. Obvezen ponk o škodljivosti alkohola v vseh šolah, vojašnicah, cerkvah (mošejah, sinagogah), — zdravniška predavanja pa po možnosti tudi s skioptičnimi slikami, tablami in filmi.

2. Ponk o nealkoholnem gospodarstvu, tj. kako treba pripraviti nealkoholne pijače, namesto današnjih običajno alkoholnih.*

3. Za antialkoholne propagatorje med ljudstvom se naj vzgoji učiteljstvo, duhovništvo, potujoče dijaštvo, Sokolstvo (telovadne organizacije), planinsko društvo, izobraževalna društva, športna društva, sodnijo oz. ves uradniški aparat.

* Pod 2. n. pr. pripravljane nealkoholnih pijač iz grozdja.

je kak knez, da, to je gotovo kak knez.«

»To ni ne umetnik, ne knez,« se oglasi star slavec, ki je prepeval celo sezijo v vrtovih pod prefekturo... »Jaz vem kdo je to: to je podprefekt!«

In celi gozd zašepče:

»To je podprefekt! To je podprefekt!«

»Kako je plešast!« pripomni škrianc na veji.

Vijolice vprašajo:

»Ali je to kaj hudega?«

Stari slavec odgovori:

»Nikakor ne!«

Vsled tega zagotovila začno ptičice zopet peti, studenčki zopet žuboreti, vijolice se pokažejo iz trave, kakor da bi gospoda ne bilo tu... Navdušen od tega krasnega hrušča pokliče gospod podprefekt v svoje srce poljsko muzo in s svinčnikom v roki začne deklamovati s slovesnim glasom:

»Gospodje in cenjeno občinstvo...«

»Gospodje in cenjeno občinstvo...«

Glasen smeh ga prekine, obrne se in ne vidi drugega kakor veliko srako, ki se mu je smejala in odletela. Podprefekt vzdigne pleča in hoče nadaljevati govor, toda sraka ga zopet prekine in mu zakliče od daleč:

»Čemu to?«

4. Prepove se naj točenje alkoholnih pijač na javnih prostorih (na pr. na kolodvorih), nadalje v bližini vojašnic, športnih prostorov, sol, gledališč (ozir. v gledališčih), cerkev, nadalje v planinskih kočah itd. itd.

5. Prepoved kuhanja žganih pijač za domačo rabo.

6. Prepoved točenja alkoholnih pijač v soboto, nedeljo, ponedeljek in ob praznikih — dosledno pa dan pred, za in po volitvah.

7. Prepoved točenja alkoholnih pijač ob plačilnih dnevih (= dan izplačevanja mezde). Naj se dolžnost te prepovedi naloži lokalni politični oblasti ali po lokalni policijski oblasti. Ta točka prepovedi ima največjo važnost v delavskih (industrijskih) centrih, krajih.

8. Nadaljna izdajanja koncesij za alkoholne gostilne (točilnice) naj se popolnoma ukinejo — tako, da z današnjo gostilničarsko generacijo izumre tudi točenje alkoholnih pijač.

9. Pospešuje se naj ustanavljanje nealkoholnih gostiln, posebno pa industrije nealkoholnih pijač — in s tem vzporedno tudi vegetarijanskih kuhinj.

10. Prepovedo se naj po gostilnah steklenice, ki merijo več kot 1/2 dm³ (= 1/2 l). Posebno pa še takozv. »Doppelliter« in »Doppelkrügel«. Prepove se naj naročevanje po litrih. (Vzrok: da se prepreči prenašanje spolnih in drugih kužnih bolezni).

11. Absolutna zabrana uvoza alkoholnih pijač.

12. Prost izvoz alkoholnih pijač.

13. Naj se uzakoni referendum o točenju alkoholnih pijač, po katerem se občini dovoljuje prepovedati alkoholne pijače v njenem območju.

14. Vsakdo, ki bi bil pred sodnijo ev. oproščen zaradi nezavedanja kaznivskega dejanja, napravljenega v pijanosti, se naj vedno kaznuje radi pijanosti.

15. Naj se ustanove pivska zdravilišča.

16. Naj se v bolnišnicah ne podaja alkohol kot hrana, ampak naj se ga daje samo še kot lek.

17. S pijanci ven iz uradov, sol in iz privatnih podjetij!

18. Otrokom do 16. leta naj se ne daje nobenih alkoholnih pijač — dajanje se ima najstrožje kaznovati.

Naš končni cilj je:

alkohol v lekarni!

»Kako, čemu to«, reče podprefekt. Postal je rudeč kakor rak ter spodil nagajivko. Začne še lepše:

»Gospodje in slavno občinstvo...«

Male vijolice se spno proti njemu in mu nežno reko:

»Gospod podprefekt, ali duhate, kako dišimo lepo?«

Studenčki v mah mu delajo nebesko godbo, ptički na vejah skušajo zapevati najlepše pesmice in celi gozd ga skuša ovirati nadaljevati in končati govor. Ves gozd se zaroti proti njemu... Gospod podprefekt, omamljen od pariumov, pijan od godbe, se skuša zastoj ustavljati vsej tej krasoti in zapeljivanju. Vleže se v travo, podpre s komolci glavo, zajecelja še dvakrat ali trikrat:

»Gospodje in cenjeno občinstvo... Gospodje in cenjeno občinstvo... gospodje in cenjeno...«

Občinstvo pošlje k hudicu, poljski muzi pa ni kazalo drugega kakor zakriti obraz.

Zakrij, poljska muza, tvoj obraz, kajti čez eno uro so prišli njegovi ljudje v gozd ga iskat, ko so ga zagledali so se kar spogledovali. Gospod podprefekt je ležal na trebuhu v travi napol slečen kakor kak potepuh. Odet od lepo dišečih vijolic — je pisal verze.

Naš sklep motiviramo s tem, da podpremo p. t. zdravstveni odsek slovenski in pa ministarstvo narodnog zdravlja v njihovem vzvišenem protialkoholnem delovanju, posebno zaradi neupravičenega rovarjenja posameznih gostilničarjev in njih organizacije!

Upam, da se bo našlo mnogo dobrih ljudi, ki bodo premišljali resnost tega vprašanja ter se bodo popolnoma odrekli temu strupu — ter s tem služili drugim za vzgled. A ne samo to! Oni dobri ljudje bodo pokazali, da je pitje že mnogo pokopalo, treznost še nikogar!

Oni, ki bi želeli, da osnujejo treznostne zadrage oz. družine in oni, ki se pridružijo citirani antialkoholni deklaraciji — naj pobirajo podpise ter naj vse to z ev. željami ali vprašanji (navodila in sl.) naslovijo na: Veliko jugoslavensko ložo »Trezvenost« J. O. G. T. N. — Beograd, Studenička 62. (brat Mrvaljević); Velika jugoslavenska loža »Trezvenost« J. O. G. T. N. je namreč matica za snujoci se jugoslavenski Savez »Trezvenost« J. O. G. T. N. Upam, da bo med podpisniki tudi mnogo občinskih odborov in drugih, posebno humanih in političnih korporacij.

IVAN PREKORŠEK:

Naše celjske zadeve.

Če je število prireditvev in vseh močih veselje znamenje kulture, delavnosti in požrtvovalnosti, potem zasluži mo mi Celjani v tem pogledu z ozirom na število našega prebivalstva in nje gmo gnotno silo gotovo v vrsti drugih mest in krajev v Sloveniji odlično mesto. Ker pa je bilo Celje nekdanje nemško mesto, kjer je bil slovenski življenjski dosledno zatiran, so bile vse prireditve in vse zabave — nacionalne. Za vsakim nalepljenim tiskanim lepakom in za vsako notico, ki je v lokalnem časopisu pozivala na narodno veselico, si moral iti, in šli smo tudi radi in lahko, ker vsega tega ni bilo toliko, da bi presehalo naše gmo gnotne in fizične moči. V prav obli meri smo hodili tudi na deželo na slovenske veselice. Po vojski pa so nastale povsem druge razmere: Celje je slovensko mesto in v njem kar mrgoli družtev, kojim moramo vsaj to splošno priznanje izstaviti, da so silno plodovita s prireditvami, ako je notranja društvena vrednost tudi tolika, potem smo ja na vse strani srečni. V tem našem danes slovenskem Celju pa je ostala iz prejšnjih let navada, da se ti šteje v zlo, ako te kedaj na katerikoli prireditvi ni, in na jeziku onih, ki imajo zato čas, so tudi razlogi, zakaj da te ni, hitro podani, kaj zato četudi stokrat neresnični. Stvar se je razpasla že tako, da zadobiva mestoma že obliko neke vrste družabnega terorja. Naše stališče k temu smo imeli že neljubo priliko ga jasno povedati ter ga danes ponovno preciziramo. Ne smatramo za primerno resnosti časa in težkim razmeram, v kojih živimo z malimi izjemami vsi, da z veseliciami in prireditvami preživavamo, da zapravljamo na njih dragoceni čas, denar in zdravje z zauživanjem alkoholnih pijač. Ker pa nismo nikakoli inkvizitorji in glasniki protialkoholne vojske, ne oznanjamo prireditvam in veseliciam bojne napovedi.

Pri vseh naših prireditvah in zbirkah pa bi ne kazalo več odlagati z nujnostjo, da uvedemo v vse to nek sistem in nek princip, ki bo edino merodajen in obvezen za naša društva in naše prireditelje. To izvesti je poklicana naša krajevna organizacija demokratske stranke, vse ogromno delo za prireditve in za njih gmo gnotni uspeh pada na rame naših ljudi, ki jih mi ne moremo in ne smemo do skrajnosti izrabljati, mi ne smemo pozabiti, da ima precejšen del naših strankarjev poleg veselice in njih posecanja ogromno dela, ki je izven osebno stanovskih ali poklicnih dolžnosti posamnika. Tudi nas učijo vzgledi drugih večjih krajev in mest, da vlada povsod precej preračunjenega lokalnega interesa, ki jim je izven gotovih vsenarodnih dolžnosti (Ciril - Metodova družba in Jugoslovenska Matica) vedno in dosledno prvi.

Mi imamo v Celju velike naloge in dolžnosti, imenujem samo Dijaški dom, ki ima že precejšen finančni temelj, imenujem Dečji dom, kojemu je pokojni naš Anton Kolenc položil temelj v svoji oporoki, imamo velik sanitarni zavod javno bolnico v Celju,

ki je že daleč premajhna, ter je zlasti izgraditev velike moderne porodnišnice nujna, tudi tu je pokojni Anton Kolenc položil kot prvi svoj bogat dar ter pokazal pot našemu delu. Da vsega drugega ne naštevam, za kar vse pada na nas odgovornost in očitke, da zane marjamo svoje dolžnosti. In vendar vidimo, da se vsak moment pri nas zberejo velike vsote, ki grejo v druge kraje v iste svrhe in cilje, kojih izvršitev naj čaka pri nas v Celju bodoče generacije. Naših dolžnosti do obrtnega šolstva se dotaknem kar mimogrede, pravtako omenjam samo mimogrede tudi dejstvo, da nimamo v Celju še danes svoje deklishe gospodinske šole. Vem, da ni vse to samo naloga naše demokratske stranke, vem pa tudi predobro, da se ne bo nikedar storilo v tem pogledu, ako ne bomo mi za to zastavili svojih duševnih in gmo gnotnih sil ter dosedanji brezsmotrenosti, ki hoče vsem pomagati, nase pa popolno pozablja, napravili konec.

Moj poziv gre za aktivnost v označeni smeri, dolžni smo to Celju in širokemu okrožju celjskemu, ki bo za naše delo imelo tudi polno umevanja in tudi gotove pomoči.

Politične vesti.

Kolosalen uspeh slovenske politike. Klerikalna stranka je imela zadnje nedeljo v Celju od vseh njenih vodilnih politikov obiskano posvetovanje. Jedro vseh sklepov je to, da ta stranka, ki je nekdanje držala na načela, stoji sedaj na stališču, da prepušča svojim pristajšem, da so monarhisti ali republikanci, kakor kdo hoče.

Velik demokratski shod v Banatu. »Jutro« poroča: 22. maja se je vršil v Vršču v Vojvodini velik demokratski zbor, ki se ga je udeležilo okoli 2500 oseb. Na zbor je prišel tudi minister Pribičević s poslanci Wilderjem, Mijačevićem in Boškovičem, ki so se do Pančeva peljali z ladjo, nato z avtomobilom. V Ali Bunarju je narod pozdravil ministra Pribičevića s slavolokom. Devotke so mu izročile kito cvetja. Pred Vrščom ga je pozdravil oddelek na konjih in velika množica ljudstva z zastavami. Pred vhomom v mesto so seljaki dvignili ministra Pribičevića iz avtomobila v četveroprežni voz in mu na vsem potu na zborovalni prostor prirejali velikanske ovacije. Na shodu sta govorila minister Pribičević in posl. Wilder. Narod je neprestano vzklikal kralju, ministru in demokratski stranki. Zvečer se je vršil banket, ki se ga je udeležilo 500 oseb, pozneje pa se je razvila velika ljudska veselica.

Kreditna ponudba Kratzove skupine. Finančni minister dr. Kumanudi je sprejel predstavnike ameriške Kratzove bančne skupine, ki je predložila vladni novo ponudbo za posojilo pod sledečimi pogoji: Ponuja se 100 milijonov dolarjev, kurz 87, obresti 8%, 8% provizije, koncesija za jadransko železnico, koncesija za zgradbo enega elevatorja za žito, hipoteka na brodarški sindikat in tobačni monopol. Min. svet je na seji 23. tm. sklenil, da finančni minister vsporedi to ponudbo s ponudbo Blerove skupine.

Celjske novice.

Jugofašisti v Celju. obžalovanja vreden dogodek in kam pelje to? Pod temi naslovi priobčujejo vsi časopisi od Novega Časa, Straže, Jugoslavije in Cillier Zeitung notice o neljubem incidentu, ki se je odigral v nedeljo dopoldne na Glavnem trgu v Celju. Srednješolska omladina, ki je imela prejšnji večer lepo akademijo v Narodnem domu, je v nedeljo dopoldne zborovala v dvorani Narodnega doma. Po zborovanju je mladina priredila skupen obhod po celjskih ulicah vzklikajoč pozdrave jugoslovenski armadi in ujedinjeni domovini Jugoslaviji ter pevajoč jugoslovenske pesmi. Ko se je pela državna himna, je došlo do neljubega incidenta z g. dr. Sch. Nikjer in nikdar nismo propagirali nasilja ali branili podobne incidente. Polno pa razumemo mladino, ki kipi nacionalnega in državnega navdušenja, ako udari preko cilja, saj vidi v današnjih dneh krog sebe, kako je vse mrtvo in mrzlo, brez duše in brez ognja. Ako bi mi starejši imeli nekaj več razumevanja za mladino in nekoliko manj pripravljenosti za

omalovaževanje nacionalne ideje, ki je našo državo rodila, bi marsikaj pri nas ne bilo, kar nam starejšim ne dela pred mladino časti in ugleda. Od druge strani smo prešli še sledečo notico:

Dr. Schwabov klobuk in celjski tašisti! Ker v svoji znani zamišljenosti g. dr. Schwab, zdravnik v Celju, ni sneti klobuka, ko so dijaki himno peli, so mu ga z glave zbili. Dogodek, ki bi se mu moral naš vrli narodnjak dr. Schwab dobrodušno smejati, vesel, da je še kaj pristnega narodnega navdušenja v naši mladini, pogrevajo zdaj listi od »Slovenca« do »Jugoslavije« itd. kar po vrsti kot ogroženje javne varnosti v Celju. Če večje nesreče ne bode, bode domovna lahko mirna. Ne škoduje mladostno prekipeljavno navdušenje, pač pa marazem.

Kdaj bo temu konec? V ponedeljek tega tedna ob 1/6. uri na večer je vodil za roko mestni stražnik po celjskih ulicah 13-letnega šolarja Viljema K. iz magistratnega zavora na dečkov dom v L. ulici. Radoveden o vzroku aretacije sem izvedel od stražnika, od obupanah starišev in pristojnega šolskega vodstva sledeče: Deček V. K. je na šoli znan največji potepuh, ki še druge zavaja k potepanju in beračenju po mestu in okolici. Že lansko leto se je potepal nešteto krat in tudi letos se izmuzne z 10 letnim bratom starišem iz hiše (akoravno ima zadosti hrane!) ter se potepa in berači po več dni. Baš sedaj je vabundiral celih 10 dni in ga tudi ponoči ni bilo domov, saj je imel zvezo z drugimi postopači, ki jim smrdita šola in lahko delo, iz mesta Celja, Gaberja in Brega, katerih postopačev je skupno nad 20 v starosti od 5 do 14 let. In s kako prefriganostjo beračijo ti otroci okoli lahkovernih in usmiljenih ljudi! Kleče in jokaje prosijo v bogajme, zatajijo svoje stariše in se izdajajo za sirote, zamolčijo svoje pravo ime ter si izmisljajo tudi napačno stanovanje... Beračijo prav povsod in tudi kradejo. Priprosičane jestvine deloma povžijejo, deloma prodajajo (prosijo tudi po trgovinah za knjige, zvezke, svinčnike, peresa itd.) kar vse spravljajo zopet v denar in si kupujejo sladkarije, cigarete in celo alkoholne pijače ter obiskujejo predstave v kinu in gugalnico v Gaberju. Vse to se je že dognalo v šoli. In kdo je v prvi vrsti kriv teh dejanj? — Odgovor je kratek: Tisti lalkomiselni »dobrotniki«, ki z darovi to bando podpirajo. Stariši teh otrok so dostikrat od jutra do večera na delu, a njih otroci pa delajo kar hočejo. Naj se podpira starše, če pridejo prosit milodarov, nikdar pa teh mladih beračev, ki ne zaslužijo drugega kot resnega opomina oziroma palice. Slišal sem praviti, da je pok. Anton Kolenc zapustil milijonsko premoženje za zidanje otroškega zavetišča, kamor bi se naj vtaknili taki postopači in se vzgojili za delavne in poštene ljudi. Ali bo res kaj iz tega? — In zakaj se pa sploh beračenje v Celju policijsko ne prepove? V Mariboru in v Ljubljani se je to izvedlo in se tudi strogo nadzira, samo v Celju je še vse pri starem. Kam bomo prišli, ako ne bo temu konec? ... Predysem pa resen opomin vsakemu: Ne podpiraj teh mladih potepuhov, ki te grdo nalažejo!!

Prireditve naprednega dijaštva v Celju. V soboto 20. tm. se je zbrala napredna dijaška omladina celjske župe, da pokaže sad svojega kulturnega dela. — Zvečer ob 8. uri se je vršila slavnostna akademija ob udeležbi celokupnega tukajšnjega dijaštva ter došlih gostov iz Maribora, Ljubljane, Novega mesta, Varazdina, Čakovca in Zagreba. Večer je nad vse lepo uspel, stvarno kritiko programa je podal v zadnji številki »Nove Dobe« že g. Osterc. Spregovoriti hočem ne nekoliko besedi o smotrenem delu naših kulturnih organizacij, katerih glavni cilj je družiti in vzgajati srednješolsko mladino v ljubezni do vseh onih idealov, ki so jih nam zapustili naši predniki kot dragoceno dedščino, na kateri naj delamo naprej, kljub temu, da se je del teh idealov uresničil. Živimo danes v dobi splošne razdvojenosti in vidi se, kakor da manjka ljudem one smernice, ki naj bi jih vodila v današnjem vrenju vsemogočnih mišljenj in naziranj. In ta smernica je v prvi vrsti ljubezen do rodne grude in do naroda, ki na njej prebiva. To je ona močna sila, ki vcepja pogum in veselje do dela, kar je prvi pogoj vsakemu napredku. — Naše gesto je: »Spolnuni

se sam, da boš pripravljen stopil med narod.« Kajti narod potrebuje omike in naobrazbe, da se bo naučil ločiti pšenično zrno od ljulike. In mi mladi borce hočemo med narod in tam uresničevati svoje ideje. V nedeljo jutraj se je vršilo manifestacijsko zborovanje, na katerem so v daljših in oduševljenih govorih nastopali zlasti hrvaški profesorji. Za prekrasne besede so vsi govorniki želi burno odobravanje in čut hvaležnosti je bil v slehernem, da se sme ponašati mladina s takimi voditelji. Slavnostno zborovanje je zaključila državna himna »Bože pravde«. — Koj do zborovanju se je vršil slavnostni obhod po mestu in na Glavnem trgu so zapeli manifestantje državno himno. Po manifestacijskem obhodu je zboroval v čitalnici »Narodnega doma« odbor celjske župe. Podani so bili različni referati o preteklem delovanju ter se je začrtalo delo za bližnjo bodočnost. Popoldan se je izvršil izlet na stari grad, kjer je g. vladni svetnik Lilek z njemu prirojenim darom naslikal zgodovino in pomen celjskih grofov. — Zadiavljeni od prekrasnega razgleda so se vrnili gostje v najboljšem razpoloženju v mesto, kjer jih je vlak ob pristrčni poslovitvi odpeljal na njihove domove. Mi pa, ki smo ostali, smo bili uverjeni, da bosta ta dva dneva ostala našim gostom v najlepših spominih ter da bosta gotovo svoje goste tako lepo sprejeli ter, da je akademija tudi v gmo gnotnem oziru tako lepo izpadla, se moramo v prvi vrsti zahvaliti naši stari prijatelji in dobrotnici gospej Eli dr. Kalanovi, ki ima ob takih prilikah vedno odprto svoje blago in požrtvovalno srce. — Istotako bodi izrečena tudi najprisrčnejša hvala našemu gospodu ravnatelju g. Jeršiničiču za izkazano vsestransko naklonjenost, ki nam je bila zelo dobrodošla pri izvršitvi našega obsežnega programa. — V. R.

V nedeljo 28. maja se udeleži naša organizacija na osebno vabilo g. župana Pevca, staroste Sokola, štiridesetletnice mozirskega Sokola. Tem potom pozivamo vso napredno dijaštvo še enkrat, naj gotovo pride oni dan v Mozirje, da čim lepše proslavimo redko letnico, ki jo praznuje mozirski Sokol kot smo izmed prvih ustanovljenih Sokolskih društev na Štajerskem.

Jadranska banka, podružnica Celje, je začela z gradbenim delom za svojo bančno palačo v Aleksandrovi ulici. Ker je ulica na tem mestu itak že silno ozka, bo treba za čas gradbenega dela, posebno previdnosti in varnostnih odredb, prav posebno mora veljati še to za avtomobile, ki dirjajo brezobzirno z največjo brzino po mestnih ulicah.

Pouka prost dan je bil včeraj v sredo 24. maja. Po vseh šolah so se vršila predavanja o škodljivosti alkohola.

Sklep šolskega leta 1921/22 in začetak šolskega leta 1922/23. Višji šolski svet je odredil, da se letošnje šolsko leto sklene dne 28. junija s službo božjo in razdelitvijo spričeval, novo šolsko leto pa prične dne 14. septembra tl. s službo božjo. 15. septembra pa s pokom.

Cirkus Renlow priredi danes v sredo 24. maja veliko svečano otvoritveno predstavo ob 20. uri (8. uri) zvečer na Glaziji. Več je razvidno iz lepakov.

Prosveta.

LJUDSKO VSEUČILIŠČE V CELJU.

Zadnje redno predavanje v tej sezoni 1921/22 je imel urednik »N. D.« g. Lic. **Edvard Simnic.** Razpravljal je silno zanimivo o raznih svetiščih v orientu. Opisal je zlasti potovanje iz Jafe do Jeruzalema in pa interesantnosti, ki jih človek vidi in doživi na poti v teh tropičnih krajih. Tema je bil cerkveno-zgodovinskega značaja, ki je pa s smešnimi doživljaji iz posameznih slik tamkajšnjih običajev napravil na vsakega poslušalca globok in zelo prijeten vtis. Veselimo se iskreno, da nam ostane gospod Simnic kot zvest in silno priljubljen predavatelj tudi v bodoči sezoni. Da bi se njegova lepa predavanja ponatisnila v »Novi Dobi«, izražam ponovno prošnjo v ime njegovih mnogoštevilnih slušateljev in tudi onih ukaželjnih, ki so bili zadržani vdeležiti se teh lepih razprav.

Ob sklepu 30. predavanja se je predsednik Ljud. vseučilišča vlad. svetnik g. Em. Lilek vsem iskreno zahvalil, ki so bodisi že na ta ali oni način pripomogli k tako lepemu razvitku te institucije. —

Aviziran je nekako sredi junija tl. **po- učni izlet** za slušatelje tuk. Ljud. vseučilišča v celjsko okolico, kjer bo v naravi predaval tuk. prirodopisec - strokovnjak, gospod **prof. Lavrenčič**. Natančneje o temu izletu se bo teden dni prej objavilo v »Novi Dobi«.

Dopisi.

Sv. Štefan pri Šmarju. Pri nas je bil za nedeljo 21. maja ob drugi uri popoldne napovedan shod dr. Novačanov. Na tem našem shodu je doživela republika dr. Novačanova popoln poraz. Naše zavedno ljudstvo je odločno odklonilo republikansko zmedo. Upamo, ga store to tudi vsi drugi kraji, ter pošljejo Novačanove poskuse h gospodu Radiču in Košutiču na Hrvatsko, odkoder jih je prinesel k nam.

Sokolstvo.

Objave Celjskega »Sokola«.

Sokolsko društvo v Celju priredi v četrtek 25. maja pešizlet, obvezen za deca, ves naraščaj in vso članstvo (člane in članice) v Bukovžlak h g. Sodinu. Zbirališče ob 13. uri na dvorišču mestne osnovne šole.

V sredo, 14. junija zvečer priredi Sokol na dvorišču mestne osnovne šole telovadno akademijo. Nastopi ves naraščaj ter članstvo. Čisti dobiček je namenjen zletnemu fondu.

Na Vidov dan 28. junija priredi Sokolsko društvo v Celju cvetlični dan. Dohodki tega dne so namenjeni nabavi krojev za revni naraščaj.

Članstvo, ki se namerava udeležiti vsesokolskega zleta v Ljubljani, opozarjamo na zletni znak, ki stane 20 Din. s tem znakom ima vsakdo prost vstop k vsem javnim telovadnim nastopom, k sokolski razstavi v dneh od 13.—15. avg. ter prost vstop v pokrajinski muzej, pravico do brezplačnega skupnega prenočišča v vseh zletnih dneh in končno polovično vožnjo po železnici tje in nazaj. Znak prejmejo te oni bratje in sestre, ki so bili 30. marca tl. že vpisani v Sokolskem društvu. Priglasiti se je pri društvu v Cankarjevi ulici v času od 29. maja do 3. junija 1922. Denar je treba oddati takoj.

Sokolska razstava. Dne 27. tm. se otvori v sejni dvorani v Nar. domu razstava celjske Sokolske župe in traja do vstetega 3. junija dnevno od 10.—12. in 15.—18. ure, ob nedeljah od 9.—12. ure. Vstopnina za osebo 2 Din, za dijake in vojake 1 Din, razstavni katalog stane 2 Din. Ker se razstavljeni predmeti takoj po razstavi pošljejo Sok. Savezu v Ljubljano za letošnji zletni muzej in se tukaj razstave ne bo nikakor podaljšalo, priporočamo članstvu in prijateljem Sokolstva, da porabijo priliko in razstavo, ki bo velezanimiva, ogledajo. Zdravo!

Turistika in šport.

LJUBLJANSKA ILIRIJA V GRADCU.

Gradec, 22. maja 1922. Minulo soboto in nedeljo je igrala Ilirija v Gradcu proti dosedanem štajerskim prvaku S. K. Sturm ter doživela nepričakovan in nezaslišan poraz in sicer 3:1 (0:0) ter 4:3 (3:0). Prvi dan Ilirija reš ni bila v najboljši formi, videlo se je, da se ni mogla razviti na tujem, zelo ozkem igrišču, vendar pa rezultat nikakor ne odgovarja faktičnem razmerju sil obeh moštev. Drugi in tretji goal je padel iz očividne of side - pozicije, česar pa sodnik Freiberg, ki je sicer na glasu kot najboljši graški sodnik, seveda ni videl.

Drugi dan je bila Ilirija vsekakor boljše moštvo. V kombinaciji je nadkrleževala Gradčane in zlasti v drugi polovici se je igralo skoro ves čas pred graškim goalom. Za zmago se ima »Sturm« zahvaliti edino sodniku Fenzu ki je bil pač le štatist s piščalko v ustih, orodje v rokah »Sturmova« kapetana Diamanta, ki je v resnici sodil tekmo ter v nemalo zelo kritičnih momentih za Sturm kratkoma sodniku komandiral, da zapiska of side, mesto da bi bil kot back pošteno branil, ter pokazal, kaj zna. Ta skrajna nediscipliniranost Sturmova kapetana in popust-

ljivost, ali bolje rečeno nezmožnost sodnika je napravila na gledalce zelo mučen vtis, posebno pa na številne Dunajčane, odlične športnike, (med njimi je bil tudi zastopnik avstrijske nogometne zveze), ki so prav na glas dali duška svojemu nezadovoljstvu nad takšnim nešportskim početjem ter živahno odobraval vzorno zadržanje »Ilirije«. — Omeniti moram, da opažam v Gradcu že dolgo pomanjkanje dobrih sodnikov, zlasti takšnih, ki bi si bili na jasnem glede pravila of side. Če so Gradčani s svojimi sodniki zadovoljni pri lokalnih tekmah, nas to prav nič ne briga, kajti to je njihova stvar. Vsekakor pa bi bilo na mestu, da kličejo za enkrat k mednarodnim tekmam priznane dunajske sodnike, ako nočejo kratiti ugleda svojemu športu!

Celjski šahovski klub priredi danes, v četrtek, svoj drugi letošnji izlet in sicer v Zalec. Po krasno uspelem izletu v Vojnik obeta tudi današnji mnogo uspeha in zabave. Izgleda, da se bodo klubaši polnoštevilno udeležili prireditve. Zbirališče ob 14. uri v kavarni Evropa. V Zalcu igra predvsem prof. Vagaja simultansko partijo s poljubnim številom domačih šahistov, nakar se vrši prijateljska tekma med slednjimi in klubaši — izletniki iz Celja. — O poteku te in vojniške prireditve še poročamo.

Šahovska tekma med ljubljanskim in mariborskim šahovskim klubom se, kakor čujemo, zanesljivo vrši v Celju na oba binkoštna praznika (4. in 5. junija). V interesiranih krogih vlada veliko zanimanje za ta math, saj bosta merila svoje moči prvi slovenski šahovski klub v Mariboru, ki je pred nedavnim premagal zagrebškega. Prireditve se vrši v mali dvorani hotela »Union«.

Koči na Golici se otvorite 25. tm. in ste preskrbljeni z vsem potrebnim. Golica nudi radi krasne flore, lahkega dostopa in divnega razgleda, planincem največ užitka. Golica je brez snega, pot je suha, flora sega že skoro do prve kočice. Po informacijah na pristojnem mestu, so dobile obmejne čete navodila, da dovoli planincem dostop na planine ob obmejni črti, proti izkaznicam »Slovenskega planinskega društva«.

Dnevna kronika.

Tako postopa narodni kralj! Kakor poročajo, je odklonil naš kralj sprejeti darilo bankarjev iz Slovenije, ki so mu hoteli pokloniti Windischgrätzovo vilo na Bledu. Čim dalje bode kralj od bankarjev, tem bližja mu bodo sreča naroda!

Kralj odgodil poroko. Stanje princezine Elizabete se je tako poslabšalo, da se je princezin oče, kralj Ferdinand rumunski, ki se nahaja pri bolniški postelji svoje starejše hčerke v Atenah, obrnil na kralja Aleksandra s prošnjo, naj bi svojo poroko s princezo Mario za nekaj časa odgodil. Kralj je pristal na prošnjo svojega bodočega tasta, rumunskega kralja, ter privolil, da se zaradi tehtnega razloga poroka odloži na dan 8. junija.

Bolezen ministra za soc. politiko dr. Žerjava se obrača vidno na bolje, tako da je upati skorajšnjega okrevanja.

Požar na Dobrni. V četrtek 17. tm. je nastal pri Volavcu na Dobrni veliki požar, ki je pretil upepeliti celo vas Dobrno. Domača požarna bramba je prihitea v najkrajšem času na pomoč, lokalizirala je ogenj in preprečila velik gozdni požar. Z najboljšo disciplino vršila je reševalna dela do pozne noči in ji gre za pomoč najlepše priznanje.

Naši fantje v Srbiji. V Kragujevacu je stacioniran 48. pehotni polk ter oddelki artilerije in inženirsko oddeljenje. Pri teh vojaških edinicah služi večje število vojakov iz slovenskih in hrvatskih oblasti. Poslanca SKS Majcen in Dobnik sta se odpeljala v Kragujevac ter obiskala naše fante, s katerimi sta se dolgo časa pogovarjala. Ugotovila sta, da so naši fantje dobro preskrbljeni in da imajo redno in zadostno hrano. Tudi ravnanje z vojniki odgovarja prepisom in oni sami so s smehom in ogorčenjem zavrnili obrekovanje klerikalnega časopisja, ki je pisalo, »da vprezajo vojake, namesto živine!«

Za vladnega komisarja mestne občine ljubljanske je imenovan dr. Bogumil Senekovič, ki je prevzel v soboto dopoldne vodstvo občinske uprave.

Konec pasivne rezistence v delavnicah Južne železnice. »Tabor« poroča:

20. tm. so se pričela pri prometn. ravnateljstvu južne železnice v Ljubljani pogajanja z zastopniki delavcev mariborske delavnice v svrhu poravnave krize. Pri teh pogajanjih je vsled obojestranske dobrohotnosti prišlo do temeljnih načel, na katerih so se mogla nadaljevati pogajanja v Mariboru. V ta namen je prispel semkaj centralni inspektor obratnega ravnateljstva dr. Fatur, ki je takoj pričel z nadaljevanjem pogajanj, katerih so se vdeležili pozneje še poslanci Deržič, Goloun, Žebot, Kopač in Tokan. Med tem časom se je zbrala v Tvorjniški ulici velika množica delavcev, ki so čakali na poročila o pogajanjih ter jih končno tudi prejeli. Rezultati pogajanj obstojajo v tem, da se z ozirom na to, da so tudi državnim železnicam dovoljeni novi krediti za delavstvo, kakor obenem tudi južni, izplača nameščencem na račun doklad, ki jim pripadajo, 200 do 250 Din., dočim se ostanek izplača čimpreje naknadno. Kočljivo vdrašanje je tvorilo plačilo mezd za čas pasivne rezistence in izprtja, vendar se je tudi v tem dosegel sporazum, da se prepusti uravnavo civilnosodni odločitvi. Na podlagi tega sporazuma so sklenili delavci, da se v spondelezki zopet vrnejo na delo.

Dve francoski vojni ladji v Beogradu. Povodom kraljeve poroke prispete v Beograd dve francoski torpiljarki, da se udeležita slavnosti in počastite kraljevo dvojico.

Ljubezenska drama v Zg. Šiški. Mizarški pomočnik Franc Erbežnik in delavka Antonija Prosen oba iz Zg. Šiške sta se zaljubila drug v drugega. Dekletova mati pa nikakor ni privolila v zakon. Zato sta sklenila vzeti slovo od nevhvaležnega sveta. V nedeljo popoldne sta šla v Malezijevo gostilno v Zg. Šiški, da bi se malo pokrepčala. Pila sta za žive in mrtve in ko je prišla že poltičjska ura, še nista nehala. Vzela sta s seboj en liter dobrega vina ter šla z njim na neki travnik, kjer sta pila dalje. Erbežnik je nato segel v žep po malo stekleničico, napolnjeno z neko tekočino. To je vlij v vino in vse izpil. Ko je Prosenova to videla je vzela žepni nožek in z besedami: »Njega ali pa nobenega«, sunila ž njim v levo prsno stran. Komaj pa je zagledala kri, se je prestrašila, stekla na cesto in pričela kričati. Erbežnik je medtem že omedlel. Vaščani so prihitali in jima nudili prvo pomoč, nato pa ju spravili v bolnico. Sedaj ju bo »poročil« državni pravdnik, ki bo moral ugotoviti, ali se je Prosenova sama zabolala, ali jo je njen ljubček Erbežnik.

Strašen umor. V bližnji okolici mariborski se je v petek zvečer odigrala krvava drama. V Pobrežju je živel neki Filip Čep v divjem zakonu z ločeno ženo Elizo Čeh. Čep je znan nasilnež, ki se preživlja s popravljanjem dežnikov ter brusni tudi britve in škarje. Že več dni je popaval s svojo priležnico in njenimi sorodniki. V petek zvečer pa je nastal med njimi prepir. Čep je Čehovi očital, da mu je nezvesta. Zagrabil je nož in ji prerezal trebuh, tako da so izstopila čreva. Čehovo so prepeljali v bolnico. Njeno stanje je brezupno. Čep je pod ključem.

Sreča v nesreči. V okolici Sarajeva je padel te dni z višine 300 metrov vojaški zrakoplov. Motor se je docela razbil, dočim sta bila vojaka, ki sta vodila zrakoplov, le lahko poškodovana.

Junaška deklica. V Nišu so te dni pokopali Dragico Iličevico iz Požarevca. Pred nekaterimi tedni je Dragica na priklati volk, ki je napadel deklico. Ob nekem hribu pasla ovce. Iz gozda se grizel jo je močno, vendar se je junaska deklica po strašnem boju ubranila volka in ga zadavila. Ugotovilo pa se je, da je bil volk stekel. Nesrečno Dragico so prepeljali v Pasteurjev zavod v Nišu, kjer je te dni umrla vsled stekline.

Grozna rodbinska tragedija se je odigrala te dni v Belovaru na Hrvatskem. Mirko Abajar se je bil pred vojno oženil z Maruško, hčerko Ljudevita Ragenhoferja. Do početka svetovne vojne je bil zakon srečen. Ko pa je potem Abajar moral na fronto in si je Ragenhofer z veriženjem pridobila lepo premoženje, pozabila je Maruška na svojega moža ter stopila v ljubavno razmerje z nekim mladim človekom. Ko se je Abajar vrnil iz vojne, prosil je svojo ženo, da se vrne zopet k njemu, a ona o tem ni hotela ničesar slišati in je

sklenila, da prestopi k islamu in postane žena svojega »prijatelja«. V Ragenhoferjevi hiši priredili so povodom Maruškinoga prestopa k islamu veliko veselico. Abajar ni bil povabljen, a prišel je na veselico tudi on. S sekiro je ubil svojega tasta Ragenhoferja, a nezvesto ženo je vrgel v vodnjak, v katerem je utonila. Nato se je Abajar sam prijavil sodišču.

50 orožniških postaj namerava vada opustiti in so dobile oblasti že vprašanja, katere postaje naj bi prišle v poštev. Kakor smo izvedeli, so se naše oblasti izrekle proti skrčenju števila orožnikov ob meji.

Izdaja in tiska: Zvezna tiskarna v Celju. Odgovorni urednik: Lic. Edvard Šimnic.

Štev. 1529/22.

RAZGLAS.

Poostritev pasjega kontumaca.

Naknadno k tur. razglasu z dne 4. maja 1922, se vsled naročila pokrajinske uprave v Ljubljani z dne 8. tm. št. 1496 vet. uvede poostreni pasji kontumac za mestno občino Celje z nastopnimi določili:

1. V mestni občini celjski morajo biti psi, ki služijo kot varuhi in so vedno priklenjeni v dvorcih, tako zavarovani, da ne morejo poškodovati oseb ali tujih psov oz. domačih živali. Ako to ni izvedljivo, morajo tudi priklenjeni psi imeti dobre nagobčnike.

2. Drugi psi morajo nositi doma (na dvorcih) in izven doma take nagobčnike, ki zabranjujejo z gotovostjo vsako poškodbo ljudi in živali.

Razun tega se morajo z nagobčnikom zavarovani psi voditi na verižici ali dovolj močni vrvi in scer ne samo na cesti in javnih mestih, ampak tudi v vseh tujim osebam pristopnih prostorih tj. dvoriščih, nezaklenjenih vrtovih, v stopniščih in hišnih vežah.

3. Pse jemati v javne prostore (gostilne, kavarne, trgovine itd.) je prepovedano.

4. Vsacega psa, ki se ga zaloti brez predpisanega nadzorstva, se bo dalo brez vsake izjeme in brez obzira na njegovo vrednost takoj po konjaču odvzeti in usmrtiti. Nezavarovani psi, katerih konjač ne bi bil v stanu takoj vloviti in pa oni psi, ki jih bodo videli javni organi oz. verodostojne priče nezadostno zavarovane, se bodo naknadno na stroške lastnikov po konjaču odvzeli in uničili, proti brezbriznemu lastniku se bo pa uvedlo kazensko postopanje.

5. Ako kak pes oboli, pogine ali neznano kam pobegne, je lastnik psa dolžan to okolnost takoj prijaviti mestnemu magistratu.

6. Prepovedano je brez dovoljenja mestnega magistrata pse odstranjevati iz mestne občine.

7. Tudi mačke morajo biti v mestni občini celjski vedno zaprte.

8. Konjač ima nalog, da pohodi mestno občino in polovi vse pse in mačke, ki ne bodo zavarovani natančno po teh predpisih.

Prestopki te naredbe se bodo kaznovali po § 41 in 42 živ. kužnega zakona. Mestni magistrat celjski, 23. maja 1922. Župan: dr. Hrašovec s. r.

Zidarski mojster z mnogoletno prakso sprejema vsa v to stroko spadajoča dela

kakor tudi popravo in stavbo novih štedilnikov. Delo se izvršuje točno in 3—2 strokovnjaško.

Leopold Mittoni

Gosposka ul. 34, Celje.

Dobrodoča gostilna

so vzame v najem ali na račun. Kdor mi isto preskrbi, dobi dobro nagrado. Naslov v upravnistvu »Nove Dobe«. 553 2

Andrej Oset, Maribor
Aleksandrova c. 57 Telefon 88
Trgovina drv, premoga, sena, slame, krompirja, fižola, žita in drugih deželnih pridelkov.
Brzjav: Andrej Oset Maribor.

Poštni ček.
rač. 10.598

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celju

Telefon
št. 75 in 76

Delniška glavnica 50.000.000 kron.

CENTRALA V LJUBLJANI

Rezervni fondi nad 50.000.000 kron.

Podružnice

v Brežicah, Gorici, Kranju, Mariboru, Ptuju, Sarajevu, Splitu in Trstu. 142 50-15

Sprejema vloge na knjižice in tekoči računi proti ugodnemu obrestovanju. Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev, valut in dovoljuje vsakovrstne kredite.

Prodaja srečke državne razpredne loterije.

Več mizarskih pomočnikov
se takoj sprejme. Plača po dogovoru,
vstop takoj. — **Anton Goršek**,
mizarski mojster v Laškem. 2-2

Vstopnice

kakoršne so predpisane, ima v zalogi
Zvezna tiskarna.

Razširjajte „Novo Dobo“!

Trgovski učencem

z dobro šolsko izobrazbo
se sprejme v trgovini**Anton Močnik**

5-2 Celje, Glavni trg.

Slovenska trgovska delniška družba v Ljubljani.

Poziv k subskripciji novih delnic.

Redni občni zbor Slovenske trgovske delniške družbe v Ljubljani je sklenil dne 18. marca t. l. zvišati delniško glavnico

od K 5.000.000.— na K 8.000.000.—

z izdajo

7500 novih delnic à K 400.— nom.

pod sledečimi pogoji:

1. Dosedanji delničarji imajo pravico prevzeti na podlagi dveh starih delnic eno novo à K 440.— prištevši 5% obresti od nominale K 400.— od 1. januarja 1922 do dneva vplačila.
2. Novi delničarji dobe delnice po kurzu K 480.—, prištevši 5% obresti od nominale K 400.— od 1. jan. 1922 do dneva vplačila.
3. Delnice druge emisije participirajo na čistem dobičku za leto 1922.
4. Nove delnice se bodo izročile proti vrnitvi začasnega potrdila podpisovateljem takoj po končani subskripciji.
5. Reparticijo delnic za nove delničarje si pridržuje upravni svet.
6. Podpisovanje delnic nove emisije se vrši od 10. maja do 31. maja 1922, in sicer pri:

a) Slovenski trgovski delniški družbi, Ljubljana, Resljeva cesta št. 22;

b) Slovenski trgovski delniški družbi, skladišče Rakek;

c) Slovenski eskomptni banki, Ljubljana in pri vseh njenih podružnicah, in sicer: Novo mesto, Rakek, Slovenj gradec in menjalnici Slovenske eskomptne banke v Ljubljani, Kolodvorska ulica;

č) Trgovski banki d. d., Ljubljana, Beethovnova ul. št. 10 in Trgovski banki d. d., podružnica v Mariboru.

7. Delnice se bodo izdajale v komadih à 1, 5 in 25 delnic. Naša družba posluje specijelno v kolonijalni in špecerijski stroki samo na debelo. Ima svoje poslovne prostore in skladišča v lastni hiši, Resljeva cesta št. 22, blizu glavnega kolodvora. Vzdržuje tudi veliko skladišče na Rakeku in sicer s špecerijskim, kolonijalnim blagom ter deželnimi pridelki.

Delokrog družbe postaja čimdalje večji, poslovanje se je že dosedaj razvijalo povsem povoljno, a v bodoče se utegne razviti tako, da sedanja sicer visoka delniška glavnica nikakor ne bo zadoščala.

Zato je potrebno, da se udeleži sleherni stari delničar pa tudi sploh vsak trgovec na deželi podpisovanja novih delnic, da bo v bodoče naša zaloga tako bogata in tako raznovrstna, kakor si želijo to naši trgovci delničarji.

V Ljubljani, dne 4. maja 1922.

509 3-3

Upravni svet
Slovenske trgovske delniške družbe
v Ljubljani.

Josip Teppey

trgovec, lesna industrija in žaga

Zinka Teppey roj. Požar,

poročena

25. maja 1922

Kapele pri Brežicah Vitanje pri Celju

Trgovski sotrudnik

špecerijske stroke, dober prodajalec, prva moč,
se sprejme. 532 3-3Ponudbe na: **Miloš Oset**, Maribor.

Prodajalko

prvovrstno manufakturno, samostojno mlajšo moč,
sprejemem v svojo trgovino z mešanim blagom. Prednost
imajo dotične, katere so vajene tudi prodaje tobačnih izdelkov. Takojšnje
ponudbe z navedbo referenc in prepisi spričeval je poslati trdko

Josip Kostanjšek v Mozirju, Sav. dolina.

Istotam se prodaja lepa in dobro ohranjena registr. blagajna.

Jadranska banka — Beograd

Delniška glavnica: Din 30.000.000.—

Rezerva: Din 15.000.000.—

Podružnice:

Celje, Cavtat, Dubrovnik, Ercegnovi, Jelsa, Korčula, Kotor, Kranj,
Ljubljana, Maribor, Metković, Sarajevo, Split, Šibenik in Zagreb.

Naslov za brzojavke: **Jadranska.**

Afiliran zavod

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt Street

26-10

New York City.